

מ"ת 19375/02/16 - מדינת ישראל נגד אמיר אלון

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 19375-02-16 מדינת ישראל נ' אלון (עציר)
תיק חיצוני: 9306/16

בפני	כבוד השופטת שירלי רנר
מבקשת	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד	אמיר אלון (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד שי רודה ונועם בן שלום
משיב	

החלטה

1. בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים ומייחס לו עבירות של סחיטה באיומים וקבלת דבר במרמה.

2. וזהו הרקע למעשים הנטענים: המשיב הינו מכר של עמנואל כבירי (להלן - עמנואל) שעבד כזכין בתחנה של מפעל הפיס. על פי כתב האישום הציע המשיב לעמנואל לעזור לו בגביית חובות והחל לפנות לבעלי החוב על מנת שאלו ישלמו את חובם.

האישום הראשון

3. על פי האישום הראשון כשנה עובר ליום 26.1.16 פנה המשיב לאחד מבעלי החוב, אהוד איוס (להלן - אהוד) באמצעות טלפון נייד, הציג עצמו כ"רמי" אשר עובד בחברת גבייה, אמר לאהוד שעמנואל העביר את החוב לטיפולו והציע "לסגור" את החוב בסך 20,000 ₪ תמורת 7,000 ₪. המשיב שב ופנה לאהוד עוד מספר פעמים, במהלך אמר לאהוד כי "עדיף לשלם", "יבואו גוברים" "שאשתך לא תדע" "הילדים שלך יראו את זה" ועוד. לאחר מכן הסכים המשיב "לסגור" את החוב תמורת 5,000 ₪. בשל איומים אלו נפגשו המשיב ואהוד בשכונת פת בירושלים, ואהוד מסר למשיב סכום של 5,000 ₪. על פי כתב האישום לא העביר הנאשם לעמנואל את הכסף שקיבל מאהוד.

4. ב"כ המשיב טען לחולשה ראיתית בנוגע לאישום זה בשים לב לכך שהמשיב הציע עצמו כבעל חברת גבייה אשר הוא פועל מתוקפה, גם המתלונן על פי הודעתו לא הרגיש איום פיזי אלא רק איום של הוצאה לפועל, וגם המסר שהועבר

לא היה של אלימות.

ב"כ המבקשת הפנתה להודעתו של המתלונן ולכך שהמשיב הציג עצמו ככזב כאחר.

5. למעשה אין מחלוקת כי העובדות המתוארות באישום הראשון אכן עולות מהודעתו של אהוד מיום 26.1.16. אין המדובר איפוא בחולשה ראייתית אלא בשאלה האם יש בעובדות האמורות כדי לגבש לכאורה עבירה של סחיטה באיומים.

כפי שציינה גם המבקשת האיומים נשוא אישום זה, אינם מן החמורים. המתלונן עצמו אינו מתאר כי חש איום פיסי מיידי כתוצאה מדברי המשיב, והוא מתאר כי סבר כפי שהציג גם המשיב את עצמו כמי שקנה את חובותיו של עמנואל ועוסק בגבייתם, "חברת גבייה שמטפלת בהוצאה לפועל". עם זאת, הוא גם מתאר כי חשש לא לשלם, נלחץ, כי הרגיש מאויים וכי עשה מאמץ לשלם במהירות את הכסף כדי לא להסתבך. "ההסתבכות" וה"חשש" עליו הוא מעיד נע בין הוצאה לפועל לבין גבייה באמצעות עבריינים.

המשיב עצמו מציג עצמו בפני אהוד בשם "רמי" והוא עושה כן על פי הודעתו מחשש לתגובה מהצד השני (ר' הודעה מיום 3.2.16, ש' 59-63). מדובר לכאורה בהתנהלות המלמדת על עצמה בדבר האופן בו המשיב עצמו רואה את מעשיו.

לנוכח האמור קיימת תשתית ראייתית מספקת לאישום זה.

האישום השני

6. על פי האישום השני בסמוך לספטמבר 2014 פנה המשיב אל אופיר בסון (להלן - אופיר) והציג עצמו כ"צחי" העובד בחברת גבייה. המשיב אמר לאופיר "אני יודע מי אתה, אני יודע איפה אתה גר, מכיר את אבא שלך, חובות של אבא שלך וחובות שלך, ולא כדאי שיבואו אליך אנשים לבית ידפקו בדלת" ולאחר מכן הוסיף "אנשים שלא כדאי לך לפגוש".

המשיב קבע עם אופיר בהר חומה שם הציג לו מסמכים על החוב שהועבר אליו על ידי עמנואל. בהאמינו לאיומי המשיב ובשל חששו מפניהם, הסכים אופיר לשלם למשיב סכום של 11,000 ₪ בתשלומים במקום סכום החוב המקורי על סך 32,000 ₪. אופיר והמשיב נפגשו כ-10 פעמים כאשר בכל פעם מסר אופיר למשיב סכום של 500 ₪ וזאת בשל חששו של אופיר מהמשיב.

המשיב לא העביר את הכסף שקיבל מאופיר לעמנואל.

המשיב נחקר בגין העבירות המופיעות באישום זה בתאריך 13.1.16 ושוחרר. על אף האמור פנה אל אופיר ביום

24.1.16 והזכיר לו כי עליו לשלם בחודש הבא סכום של 3,000 ₪. המשיב שב ופנה לאופיר ביום 28.1.16 בהודעות טקסט וכתב לו "אתה מסנן אותי", "אחי אתה מותח את החבל יותר מידי אבל אתה לא שם לב שהוא מסתובב סביב הצוואר שלך".

7. גם לעניין אישום זה טען ב"כ המשיב לחולשה ראייתית במובן זה שהמשיב לא הציג עצמו כעברין, לא השתמש באלימות, ולא הפחיד באלימות. מעדות המתלונן עולה לטענתו ניתוק קשר סיבתי בין האופן שבו המשיב הציג עצמו לבין הסיבה שבעטייה המתלונן הביא את הכסף.

לעניין אישום זה היפנתה ב"כ המבקשת לשתי הודעותיו של המתלונן אשר אחת מהן נגבתה לאחר שהמתלונן איווים פעם נוספת לאחר שהמשיב נחקר במשטרה ושוחרר.

8. עיון בהודעותיו של המתלונן מעלה גם כאן כי קיימת בהן תשתית ראייתית מספקת לעובדות כפי שמתוארות באישום השני. בהודעתו הראשונה מתאר המתלונן כי טון הדיבור בו דיבר אליו המשיב היה טון מאיים "כדי להכניס לפחד" וכי הרגיש מאויים (הודעה מיום 26.1.16, ש' 57; 81). כשנשאל

מה בדיוק אמר לו המשיב על האנשים שיבואו אליו הביתה אם לא ישלם השיב "אנשים שלא כדאי לך לפגוש אותם הכוונה לעבריינים שלא כדאי להתעסק איתם" (ש' 112). בהודעתו השנייה (אינה נושאת תאריך) העיד כי חשש מהאיומים שהושמעו וכי אין המדובר בדברים שניתן לפרש בהרבה דרכים אלא "כאיום ישיר חבל סביב הצוואר אומר לי להרוג אותי" (ש' 5-6).

אכן כשנשאל המתלונן האם חשד כי הוא המשיב עובד לבד ואין מאחוריו חברת גבייה השיב כי "לפעמים אני חושב לעצמי שאין מאחוריו שם משרד אבל בשביל עמנואל אני מביא לו את הכסף" (ש' 77). ואולם אין באמור כדי לנתק את הקשר הסיבתי הקיים לכאורה בין האיומים לתשלום כטענת ב"כ המשיב. מדובר בתשלומים שנעשו בעקבות האיומים ולא קודם לכן, על אף קיומו של חוב לכאורה, בנסיבות בהן מרגיש המתלונן מאויים. במקום אחר אף מציין המתלונן כי יש לו תחושה שהמשיב אינו מעביר את הכסף לעמנואל (ר' ש' 15 להודעה השניה).

בהודעתו השנייה כשנשאל המתלונן אם היה אומר למשיב כי שהוא לא משלם את הכסף ולא מתכוון לשלם מה היה אומר, השיב "היה אומר לי שאני אדאג שיפנו אליך אנשים" ובהמשך כשנשאל למה הכוונה משיב "כמו שהוא אמר יבואו אנשים "אריות המדבר" אנשים שתפחד להסתכל עליהם. הכוונה כמובן לעבריינים אנשי העולם התחתון זה לפי מה שהוא אמר לי בעבר" (עמ' 2, ש' 13-14).

לעניין אישום זה האיומים שהושמעו לכאורה הם יותר חד-משמעיים מהאישום הראשון, גם המתלונן עצמו לא מציין בהודעתו כי האיומים משתמעים לשתי פנים וגם אם המשיב אינו מאיים כי הוא עצמו יבוא לבית המתלונן ויעשה כך או אחרת הוא מאיים כי יעשו זאת אחרים. לכאורה האיום אף מחריף לאחר שהמשיב נחקר בתחנת המשטרה ושוחרר.

האישום השלישי

9. על פי האישום השלישי במהלך השנתיים עובר ליום 4.2.16 פנה המשיב אל יוסי בלו (להלן - יוסי) והציג עצמו לעיתים כ"יורי" ולעיתים כ"איציק" אשר עובדים בחברת גבייה. המשיב אמר ליוסי כי "הוא יודע היכן הוא מתגורר והיכן אחותו מתגוררת" ואמר "כדאי לך להגיע מהר מאוד לארגן את הכסף אם לא, לא יהיה טוב". המשיב שוחח עם יוסי כ-15 פעמים במהלך התקופה שעד להשלמת תשלום החוב, כאשר בכל פעם אמר המשיב ליוסי דברים דומים.

המשיב קבע להיפגש עם יוסי בהר חומה שם אמר ליוסי "לא כדאי לך לא לשלם כי יש אנשים שעוקבים אחריך רוסים ולא כדאי לך להסתבך איתם. הם ישברו לך את הרגליים והידיים".

בשל איומים אלה שב יוסי ונפגש עם המשיב מספר פעמים בהם שילם לו סכומים שונים אשר הצטברו לסכום של 34,400 ₪.

המשיב לא העביר את הכסף שקיבל מיוסי לעמנואל.

10. לגבי אישום זה לא חלק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה אך טען כי עמנואל הוא שהיה הדמות הדומיננטית.

האישום הרביעי

11. על פי האישום הרביעי במהלך סוף דצמבר 2015 ותחילת ינואר 2016 ניסה המשיב להשיג טלפונית את עמנואל מספר רב של פעמים על רקע סכום כספי אשר המשיב ביקש לגבות מעמנואל. לאחר שעמנואל לא ענה למשיב שלח המשיב לעמנואל מספר הודעות ס.מ.ס. ביום 24.12.15 כתב המשיב "אתה לא רוצה לענות נבוא אליך אן שום בעיה". ביום 5.1.16 כתב: "אתה לא רוצה לענות אן בעיה אני יבוא אלך". בתאריך 6.1.16 כתב: "אני מבין שאתה רוצה מלחמה אן בעיה אתה בקשתה תקבל אני יפתיע אותך". בתאריך 7.1.16 כתב "עמנואל אני פשוט בהלם מההתנהגות שלך אתה רוצה מלחמה תקבל אני יודע בדיוק איפה אתה נמצא ברמות איפה הקניון בגשר אני יבוא לשם ויעשה לך בלגן שאתה לא תאמין אים אתה לא מתקשר אלי תוך חמש דקות אני שולח לך אנשים שיטפלו בך אני לא פראר" ובהודעה נוספת "...אני נותן לך הזדמנות אחרונה לפני שאני בא אלך וזה הסוף שלך אני מחכה לטלפון תוך חמש דקות". בתאריך 8.1.16 כתב: "אים אתה רוצה לסגור את הסיפור הזה בצורה יפה תתקשר אלי עכשו אים לא אתה תתחרט זה כבר בטיפול אצל אנשים אחרים אים אתה רוצה לעצור את מה שמחכה לך תתקשר".

ביום 8.1.16 בשעות הבוקר הגיע המשיב לדוכן מפעל הפיס בתלפיות שם עבד עמנואל בעבר כזכין. המשיב פגש בזכין החדש שעבד בדוכן, עזרא יוחנן (להלן - עזרא). המשיב הציע לעזרא סכום של 5,000 ₪ אם יעזור לו לגבות חוב שלטענתו עמנואל חייב לו. המשיב ביקש מעזרא להתקשר לעמנואל ולספר לו שהגיעו לדוכן שני אנשים עבריינים שחיפשו אותו, וזאת כדי שעמנואל יבהל וישלם לנאשם כסף. עזרא נענה להצעה והתקשר לעמנואל ומסר לו את אשר נתבקש על ידי המשיב.

12. גם לעניין אישום זה טען ב"כ המשיב לחולשה ראייתית. לטענתו קיימות ראיות לכאורה לאיום אך לא לסחיטה והאיום הממשי הוא מבחינתו של עזרא ועל דעת עצמו כעולה מהודעתו. כן טען לאפלייה שכן הדומיננטיות היא לגבי המעורב הנוסף על פי אישום זה, עזרא, אך הוא לא נעצר.

ב"כ המבקשת טענה לגבי אישום זה כי התשתית הראייתית נסמכת על הודאת הנאשם עצמו, הודעות אס. אמ.אס. מצולמות, ועל הודעותיהם של עמנואל ושל עזרא. אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית טענה ב"כ המבקשת כי התיק כנגד עזרא טרם נסגר וקיים גם הבדל משמעותי בין מי שמייחסים לו ארבעה אישומים כמו המשיב לבין מי שמייחסים לו מעשה אחד ברף הנמוך - עזרא.

13. בהודעתו של עזרא מיום 25.1.16 הוא מציין כיצד הגיע אליו המשיב לדוכן מפעל הפיס וביקש כי ימסור לעמנואל כי אם ימשיך להתעלם ממנו יש לו דרכים ואנשים לפגוע בו (ר' ש' 46-47) ולאחר שהציע לפשר אמר לו המשיב לאמר לעמנואל כאילו הגיעו בחורים לחפש אותו על מנת שילחץ וישלם חוב שלטענתו חב לו וכך עשה (ר' ש' 53-56; 151). בהמשך העיד כי אמר כך כי המשיב נראה לו מאיים ואמר לו שיש לו דרכים לגבות את הכסף (ר' 140).

בהודעה נוספת של עזרא מיום 3.2.16 הוא מתאר כי כשהגיע אליו לדוכן, הציע לו המשיב 5,000 ₪ אם ישכנע את עמנואל לשלם לו כסף שהוא חייב לו, כיצד התחיל המשיב להתקשר אליו כל הזמן ולבסוף אמר לו שהוא מכיר את עמנואל ואם מדברים איתו בצורה של אימים הוא יפחד ויביא את הכסף וכששאל למה הוא מתכוון אמר "שאני יכול להגיע אליו עם אנשים שיפרקו לו את העצמות" (ש' 25-27). עם זאת את התוכן הקונקרטי של האיום - כי הגיעו אנשים שונים לדוכן וחיפשו אותו (את עמנואל) ושהם יודעים איפוא הוא נמצא - העיד כי המציא בעצמו (ר' ש' 28-30; 64-65).

גם המשיב עצמו מתאר בהודעתו מיום 3.2.16 כי אמר לעזרא שיפחיד קצת את עמנואל שיבואו אליו אנשים אם לא יענה לו (ש' 187, 195-196; 284-288).

עמנואל בהודעתו מיום 20.1.16 מציין אף הוא כי המשיב איים עליו והכריז עליו מלחמה (ש' 119-120) וכי איים כי ישלח אנשים שיטפלו בו (ש' 208).

צילום ההודעות עצמן שנשלחו לעמנואל על פי אישום זה מצויות בתיק החקירה.

14. סבורה אני כי גם כאן קיימת תשתית ראייתית מספקת לעובדות נשוא כתב האישום. אכן בהודעתו השנייה של עזרא קיימת גם גירסא ולפיה הוא זה שהמציא בדבריו לעמנואל כי הגיעו אנשים לדוכן וחיפשו אותו ויודעים היכן למצאו, אך בהודעתו הראשונה הוא מוסר גירסא כמפורט בכתב האישום, ואף בהודעתו השנייה הוא מתאר כיצד מי שלמעשה הניע אותו לאיים על עמנואל הוא המשיב.

אשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, כפי שצינה ב"כ המבקשת ובצדק, אין דומה מקרהו של עזרא הנזכר באישום הרביעי

ואשר פעל לכאורה לבקשת המשיב ובמקרה אחד, למקרהו של המשיב אשר מייחסים לו ארבע אישומים, מה גם שכעולה מדברי ב"כ המבקשת החקירה בעניינו של עזרא טרם הסתיימה.

עילה וחלופה

15. אשר לקיומה של עילה. לטענת ב"כ המבקשת מדובר בעבירה של סחיטה באיומים, מסוג העבירות המלמדות על מסוכנות ושאינן מתאימות ככלל לחלופת מעצר מאחר וניתן לבצען גם מהבית. מדובר גם בעבירות שמקימות חשש לשיבוש מהלכי משפט בדרך של הטלת מורא ופחד על המתלוננים. עם זאת, בתיק זה סבורה ב"כ המבקשת כי לנוכח היעדרו של עבר פלילי, יש מקום להזמנת תסקיר מעצר לבחינת אפשרות שחרורו של המשיב לחלופה. לטענתה דרוש התסקיר בנסיבות המקרה בעיקר לצורך בחינת המסוכנות הנשקפת מהמשיב וזאת לאור טיב העבירות המיוחסות לו.

ב"כ המשיב היפנה לסיפא של האישומים ממנה עולה כי המבקשת אינה מייחסת למשיב איום בפגיעה בגוף או בחירות. ככל שמדובר באיומים או בסחיטה באיומים מדובר בכאלו המצויים ברף התחתון של העבירה. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי העובד מזה שמונה שנים בעיריית ירושלים, אב לארבעה ילדים ואשתו בהריון, שירת שירות מלא בצבא. לנוכח האמור וגם העובדה שהמעצר הממושך היווה גורם מרתיע, ולאור העובדה שהוצעו ארבעה מפקחים ראויים - אביו, אחיו, אשתו וחמותו של המשיב, יש מקום לטענתו להורות על השחרור עוד בטרם קבלת תסקיר.

16. העבירות המיוחסות למשיב מקימות בעניינו עילת מעצר של מסוכנות. מדובר בארבעה מקרים שונים בהם נקט לכאורה המשיב בדרך של איומים על מנת לקבל תשלומים. באחד המקרים (אישום 2) כך לכאורה פעל המשיב לאחר שנחקר במשטרה בגין העבירות המיוחסות לו. גם אם אין טענה לנקיטת אלימות, מדובר בהתנהלות חמורה. צודקת ב"כ המבקשת בטענתה כי בנסיבות המקרה הנוכחי ולאור אופי המעשים יש מקום להערכה מעמיקה של מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב ויכולתה של חלופת מעצר להפיגה באמצעות הגורם המקצועי האמון על כך, שירות המבחן וזאת בטרם שחרורו של המשיב לכל חלופה.

אני מורה איפוא כדלקמן:

שירות המבחן מתבקש להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב בשים לב לכל האמור לעיל.

הבקשה נקבעת לדין נוסף ליום 8.3.16 בשעה 12:00.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן אשר יכין את התסקיר עד ליום 7.3.16.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשע"ו, 22 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.